

Wie zorgt er voor de mantelzorg?

Veel mensen zorgen voor een chronisch zieke of gehandicapte vriend, kennis, buurtgenoot of familielid. Maar wie zorgt er voor de mantelzorg? In deze serie gaan we op zoek naar het antwoord op die vraag.

's-Hertogenbosch

'En toen zei ze dat ze logeeropvang ging regelen'

"Ik barste spontaan in huilen uit, toen de mantelzorgconsulent van Farent zei dat ze logeeropvang voor mijn moeder zou regelen. Toen ze twee uur later belde om te vertellen dat het rond was, moest ik weer huilen." Het verhaal over een mantelzorgster die zorg nodig had en hoe de logeeropvang iedereen gelukkig maakte.

Mariska van Beusekom woont in een klein dorpje onder Sittard. Te ver weg om haar 73-jarige moeder in 's-Hertogenbosch dagelijks bij te staan. Dat hoeft ook niet, want toen moeder bijna 25 jaar geleden een herseninfarct kreeg, was haar vader er om voor haar te zorgen. En toen vader in 2017 overleed, verkocht haar broer zijn huis, werd het huis van moeder verbouwd en trok haar broer bij hun moeder in.

En toen kreeg de broer afgelopen februari een herseninfarct.

Nadat ze vanuit het ziekenhuis in 's-Hertogenbosch was gebeld, stapte Mariska in haar auto en reed zo snel als ze kon naar haar broer en moeder. "Er moest van alles worden geregeld. Mijn broer had ergotherapie en logopedie nodig en mijn moeder kon ook niet aan haar lot worden overgelaten." Mariska was druk met luisteren, troosten en regelen. Wat dat laatste betreft: in korte tijd leerde ze de ingewikkelde wereld van de zorg kennen.

Of haar moeder onder de Wlz of onder de Wmo viel? Geen idee. Of Mariska begreep dat er een verschil is tussen planbare en acute zorg? Toen niet, nu wel. En dan zijn er nog al die organisaties en instanties: Mariska belde met zorgverzekeraars ("Nee sorry, daarvoor moet u niet bij ons zijn"), huisarts, zorgkantoor, gemeente en Farent.

Bij Farent kreeg ze de mantelzorgconsulent aan de lijn die besloot dat moeder een logeerbed nodig had. Een tijdelijke logeerplek in een verpleeghuis, zodat Mariska met iets meer rust kon regelen wat er geregeld kon en moest worden. Even dacht ze nog dat het allemaal niks zou worden, tot zij zei: "Ik ga het regelen. Ik ga een logeerbed eisen. Komt goed."

"Dat was het moment dat ik in huilen uitbarstte. En twee uur later moest ik weer huilen. Net als mijn moeder en broer trouwens. Want toen belde Farent terug. Dat het geregeld was." Moeder logeerde bijna vier weken, bij gebrek aan een andere plek, even in een huis voor dementerende ouderen en vervolgens "in een soort aanleunappartement" van Antoniegarde.

"Mijn moeder was daar meteen op haar plek. De zorg was er warm en goed. Dat gaf me gemoedsrust. Wonderwel knapte mijn broer heel snel op. Waar mijn moeder na twintig jaar nog altijd halfzijdig is verlamd en dus niet zelf kan koken en hulp nodig heeft bij wassen en aankleden, is mijn broer alweer vitaal genoeg om te werken en om voor mijn moeder te zorgen."

Mariska is vol lof over de logeeropvang en over Farent die het in no time had geregeld. En dan is er nog een ander pluspunt. "Mijn moeder vond een verpleeg- of verzorgingshuis altijd maar niks. Dat logeren heeft haar mening drastisch veranderd. Ze is er vol lof over. Mooi toch?"

Meer weten over logeeropvang? Bel Koo (073 206 88 88) of bezoek de website van Koo.

